

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121418193
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121418193.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: V. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX/XXX, XXX XX V. T., zastúpenej JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 5.844,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 49Csp/54/2021-160 zo dňa 10. decembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a konanie z a s t a v u j e .

Žiadnej zo strán náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 59,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 59,58 eur od 12.08.2021 do zaplatenia (výrok I.), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 549,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.10.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.) a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 81,20 % (výrok IV.). Pri rozhodovaní ohľadom zastavenia konania v časti 59,58 eur s príslušenstvom vychádzal z ust. § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP s poukazom na žalobcove čiastočné späťvzatie žaloby v tejto časti a pri posudzovaní nároku žalobcu vo zvyšnej časti vychádzal z ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565, § 524 ods. 1 OZ, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. f), i), j), y), § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch v znení účinnom od 01.06.2014 - 31.08.2014 (ďalej len ako „ZoSÚ“), § 497 ObZ, § 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.10.2020 - 27.11.2020, čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Zmluvu o splátkovom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu (L. L., a.s.) a žalovanou dňa 17.06.2014 posúdil ako spotrebiteľskú. Mal za to, že podmienky pre platné zosplatenie predmetnej pohľadávky boli splnené, právny predchodca žalobcu postúpil správne na žalobcu splatnú pohľadávku voči žalovanej, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore. Mal preukázané, že predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Zmluva o úvere obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, nakoľko obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, 11,90 % p. a., ktorá je fixná do splatnosti, pričom obsahuje aj správny údaj o priemernej hodnote RPMN. V ďalšom ale konštatoval, že zmluva o úvere neobsahuje údaje uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ročnú percentuálnu mieru nákladov. V časti I. (I. Základné

podmienky) zmluvy o úvere na č. I. 17 spisu je uvedené „Celková čiastka spojená s úverom: 17.174,76 eur“. Pokiaľ by táto suma (v prípade riadneho definovania tohto pojmu) mala predstavovať celkovú čiastku, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, predmetná suma nezodpovedá súčinu výšky mesačnej splátky (143,14 eur) a počtu splátok (120), ktorým je suma 17.176,80 eur. Argument žalobcu odkazujúci na ustanovenie bodu 5.5.3. Úverových podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, neakceptoval z dôvodu, že zmluva o úvere v časti I. (základné podmienky) na žiadnom mieste nestanovuje, že výška poslednej (120.tej) splátky by mala byť odlišná od výšky ostatných 119 splátok úveru. Zmluva o úvere neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Zmluva v časti I. (Základné podmienky) pri „predpokladoch použitých na výpočet RPMN“ uvádza, že všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Avšak z uvedenej informácie nie je možné zistiť, aké údaje použil veriteľ pri výpočte RPMN a akým spôsobom tento údaj vypočítal. Veriteľ je povinný v zmluve výslovne uviesť, aké konkrétne údaje použil pri výpočte RPMN a akou matematickou operáciou dospel k tomuto údaju. Predmetná úverová zmluva neobsahuje ani údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, t. j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V úverovej zmluve sa síce uvádza v čl. III. (Záverečné ustanovenia), že sa zmluva uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov z úverovej zmluvy, avšak podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.12.2021, sp. zn. 9CoCsp/44/2021 takto formulovaný údaj o dobe trvania zmluvy nemožno považovať za dostačujúci pre účely zorientovania sa spotrebiteľa vo svojich záväzkoch vo vzťahu k žalobcovi. Spotrebiteľ nemá istotu (môže sa len domnievať) či a za akých podmienok teda zmluvný vzťah skončí, preto takto formulovaný údaj nie je pre neho transparentný. Nedostatočnú špecifikáciu týchto údajov v zmluve zákon v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Mal preukázané, že žalovaná zaplatila na predmetnú pohľadávku sumu 9.050,71 eur (8.832,25 eur splatených do postúpenia pohľadávky + 158,88 eur splatených dňa 17.05.2021 + 59,58 eur splatených po podaní žaloby v predmetnej veci). Z dôvodu konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru potom odpočítal od poskytnutej sumy istiny úveru to, čo na predmetný úver žalovaná splatila, z čoho vzišla suma 549,29 eur (9.600 - 9.050,71), ktorú žalobcovi ako dôvodnú priznal. Žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne z priznanej sumy 549,29 eur, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu, teda od 13.10.2020 (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania 0 % + 5 % = 5 %) a vo zvyšnej časti istiny žalobu zamietol z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti a žalobcovi nepriznal ani s touto časťou istiny spojený úrok z omeškania, ako ani vyčíslený úrok v sume 1.099,94 eur, a ani vyčíslený úrok z omeškania v sume 211,49 eur, nakoľko žalobca neunesol bremeno tvrdenia v tom smere, že nešpecifikoval a ani neuviedol bližšie okolnosti, v akej výške a z akej sumy bol tento úrok z omeškania počítaný. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalovanej v časti žalovanej sumy 5.295,69 eur (5.844,98 eur - 549,29 eur).

2. Proti tomuto rozsudku, v časti zamietajúceho výroku a súvisiaceho výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Napadnuté rozhodnutie žiadal zmeniť a žalobe vyhovieť, resp. aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K namietanému porušeniu povinností v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (RPMN a predpoklady použité na výpočet RPMN) uviedol, že na prvej strane Zmluvy sú pod samostatným odsekom s označením „Predpoklady použité na výpočet RPMN“ opísané všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, tieto sú upravené v § 19 a v prílohe k ZoSÚ, pričom v čl. I zmluvy sú uvedené aj údaje vstupujúce do výpočtu. Nikde v ZoSÚ sa nenachádza požiadavka na uvedenie vzorca výpočtu RPMN. Zmluva obsahuje informáciu o výške schváleného úveru, počte mesačných splátok, výške mesačných splátok, termínu prvej a poslednej splátky úveru, úrokovú sadzbu, ako aj celkovú čiastku ktorú mala žalovaná zaplatiť. Súd pojem „predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“ vykladá extenzívne a nad rámec zákonného ustanovenia § 19 ZoSÚ. K namietanému porušeniu povinností v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ (doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti) uviedol, že závery súdu prvej inštancie, považuje za nepreskúmateľné. Mal za to, že doba trvania Zmluvy bola uvedená správne - uviedol opisný spôsob nevzbudzujúci žiadne pochybnosti, že zmluva bude trvať do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa Zmluvy. K namietanému porušeniu povinností v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ (celková výška spotrebiteľského úveru) uviedol, že rozdiel v celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je spôsobený tým, že posledná splátka úveru je v súlade s čl. 5.5.3. Úverových podmienok, tvorená zostatkom Pohľadávky Banky. Žalovaná bola povinná uhradiť sumu

17.174,76 eur, t. j. 119 x 143,14 eur - splátky splatné od 20.07.2014 do 20.05.2024 + 1 x 141,10 eur - splátka splatná 20.06.2024 podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok = 17.033,66 eur + 141,10 eur = 17.174,76 eur. Zmienka súdu o „nesúlade“ medzi súčtom mesačných splátok a tzv. celkovou čiastkou úveru je správna. Súd však opomína významnú skutočnosť, že tento údajný „nesúlad“ je spôsobený jedine a výlučne matematickým zaokrúhľovaním čísel, ktoré je nevyhnutné (nakoľko bez zaokrúhľovania by sa vypočítané čiastky nedali reálne zaplatiť - tisíciny Eura a desatiny centu sa zaplatiť nedajú). Sumu splátky 143,1246666666667 eur žalovaná nie je schopná uhradiť, nakoľko najnižšia jednotka meny EURO je 1 eurocent. Z tohto dôvodu bola výška splátky v zmluve o úvere zaokrúhlená na sumu 143,14 eur, pričom vzniknutý matematický rozdiel 2,04 eur žalovaná nie je povinná uhradiť - povinná je pre ňu suma 17.174,76 eur uvedená v Zmluve ako celková čiastka, ktorú má povinnosť zaplatiť. Prihliadnuc k obsahu zmluvy je nespochybniteľné, že žalovaná mala jednoznačnú schopnosť rozpoznať rozsah svojho záväzku, v dôsledku čoho je aplikácia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neprimerane prísna.

3. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie považuje v napadnutom rozsahu za vecne správne a navrhla, aby ho odvolací súd v tomto rozsahu potvrdil ako vecne správne.

4. V priebehu odvolacieho konania písomným podaním zo dňa 27.09.2022 žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu ospravedlnila svoju neúčast', ako aj jej právneho zástupcu na pojednávaní vytyčenom na deň 27.10.2022 a zároveň uviedla, že na jej majetok bol vyhlásený konkurz, ktorý bol už aj ukončený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd zrušil pojednávanie, zastavil konanie v celom rozsahu a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a konanie podľa ust. § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. zastavil.

6. Krajský súd v Žiline z Obchodného vestníka zistil, že Okresný súd Žilina vo veci 7OdK/50/2022 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XXX, XXX XX V. T.. Za správcu ustanovil KP recovery, k.s., so sídlom kancelárie Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 46 404 503, značka správcu: S1568. Vo výroku IV. dlžníka oddlžil tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze na majetok dlžníka, a to v rozsahu, v akom nebudú v konkurze uspokojené. Konkurz bol vyhlásený dňa 08.06.2022.

7. Z údajov z Obchodného vestníka bolo zistené, že konkurz vyhlásený na majetok žalovanej bol zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

8. Podľa § 166a ods. 1 písm. a/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môže byť uspokojená pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

9. Podľa § 166b ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 7/2005 Z. z., za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddlženia sa považuje: príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu.

10. Podľa § 166c ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., oddlžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: a/ pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b/ pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddlžení, c/ zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d/ pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním

vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e/ pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f/ pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g/ peňažný trest podľa Trestného zákona, h/ nepeňažná pohľadávka.

11. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

12. Ustanovenia o konkurze fyzickej osoby tzv. „osobný bankrot“ upravuje zákon č. 7/2005 Z. z. v ustanovení § 166 a nasledujúcich. V zmysle § 167e ods. 1 uvedeného zákona, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a), alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Pretože uplatňovaná pohľadávka v tomto súdnom konaní môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovanej, ktorá zároveň nepatrí medzi pohľadávky nedotknuté v zmysle § 166c zákona č. 7/2005 Z. z., súd v súlade s ust. § 167e ods. 1 uvedeného zákona konanie zastavil. Rovnako postupoval aj pokiaľ sa jedná o uplatnené príslušenstvo (úroky z omeškania), ktoré vznikli pred rozhodujúcim dňom, v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni, a to s poukazom na ust. § 166b ods. 1 písm. a), b) v spojení s ust. § 166a ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z.

13. Zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok dlžníka nastali účinky vyhláseného konkurzu a súčasne účinky rozhodnutia o jeho oddžnení. Ak si žalobca v konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze vyhlásenom na majetok dlžníka, boli naplnené predpoklady, na základe ktorých súd z úradnej povinnosti prebiehajúce konanie s poukazom na § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. zastaví, a to bez ohľadu na to, že pred rozhodnutím súdu o zastavení konania bol už konkurz vyhlásený na dlžníka ex lege zrušený podľa § 167v ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., lebo konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

14. Podľa § 167v ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. zrušením konkurzu došlo len k zániku funkcie správcu a zástupcu veriteľov a k zániku účinkov podľa § 167b ods. 1, § 167c ods. 2 a 3 a § 167d. Oznamením správcu v Obchodnom vestníku o nemajetnosti dlžníka sa konkurz zrušil. Následky oddžnenia zrušené neboli. Zrušenie konkurzu na neho zostalo tak bez vplyvu na oddžnenie a na postup podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. a súdy aj po zrušení konkurzu musia (zákonom špecifikované) konania voči oddžnenému dlžníkovi ex offo zastaviť. Na základe uvedeného, odvolací súd zároveň rozhodol aj o zrušení napadnutého rozsudku, nakoľko bez jeho zrušenia by nemohol byť naplnený sledovaný účel oddžnenia, keďže inak by napadnutý rozsudok zostal v platnosti.

15. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 256 ods. 1 CSP (analógia ako pri späťvzati žaloby) a žiadnej zo strán konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej je objektívna skutočnosť, a preto žiadnej zo strán konania nemožno z procesného hľadiska pričítať zavinenie na zastavení konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).